

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

25 päivänä lokakuuta 2017*

Muutoksenhaku – Euroopan unionin omat varat – Päätös 2007/436/EY – Jäsenvaltion taloudellinen vastuu – Eräiden tuontitullien menettäminen – Velvoite maksaa Euroopan komissiolle menetystä vastaava määrä – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Euroopan komission kirje – Kannekelpoisen toimen käsite

Yhdistetyissä asioissa C-593/15 P ja C-594/15 P,

joissa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvista kahdesta valituksesta, jotka on pantu vireille 13.11.2015,

Slovakian tasavalta, asiamiehenään B. Ricziová,

valittajana,

jota tukevat

Tšekin tasavalta, asiamiehinään M. Smolek, J. Vlácil ja T. Müller,

Saksan liittotasavalta, asiamiehinään T. Henze ja K. Stranz, ja

Romania, asiamiehinään R.-H. Radu, M. Chicu ja A. Wellman,

väliintulijoina muutoksenhakuasteessa,

ja joissa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan ja Z. Malůšková,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Aleksejev,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.3.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: slovakki.

kuultuaan julkisasiamiehen 8.6.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Slovakian tasavalta vaatii valituksillaan kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen 14.9.2015 antamia määräyksiä Slovakia v. komissio (T-678/14, ei julkaistu; jäljempänä ensimmäinen valituksenalainen määräys, EU:T:2015:661) ja Slovakia v. komissio (T-779/14, ei julkaistu, EU:T:2015:655; jäljempänä toinen valituksenalainen määräys) (jäljempänä yhdessä valituksenalaiset määräykset), joilla unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta Slovakian kanteet, joilla se vaati kumottavaksi komission budjettipääosaston päätöksiä, jotka väitetysti sisältyvät 15.7.2014 päivättyyn kirjeeseen BUDG/B/03MV D (2014) 2351197 (jäljempänä ensimmäinen riidanalainen kirje) ja 24.9.2014 päivättyyn kirjeeseen BUDG/B/03MV D (2014) 3139078 (jäljempänä toinen riidanalainen kirje) (jäljempänä yhdessä riidanalaiset kirjeet).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7.6.2007 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2007/436/EY, Euratom (EUVL 2007, L 163, s. 17) kumottiin 1.1.2007 lähtien Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29.9.2000 tehty neuvoston päätös 2000/597/EY, Euratom (EYVL 2000, L 253, s. 42).
- 3 Päätöksen 2000/597 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja päätöksen 2007/436 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan unionin talousarvioon otettavia omia varoja ovat tulot, jotka kertyvät erityisesti ”yhteisestä tullitariffista ja muista tulleista kertyvistä maksuista, jotka [unionin] toimielimet ovat vahvistaneet tai vahvistavat muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa käytävälle kaupalle” (jäljempänä omat varat).
- 4 Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL 2000, L 130, s. 1), sellaisena kuin se on 26.1.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 105/2009 (EUVL 2009, L 36, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1150/2000), 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti unionille kuuluvaa maksua omista varoista pidetään todettuna, kun tullilainsäädännössä säädetyt edellytykset maksun määrän merkitsemisestä kirjanpitoon ja sen tiedoksiannosta maksuvelvolliselle on täytetty.
- 5 Asetuksen N:o 1150/2000 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:
”Kunkin jäsenvaltion on hyvitetävä omat varat 10 artiklassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti tilille, joka on avattu tätä tarkoitusta varten komission nimissä kyseisen jäsenvaltion valtiovarainhallinnossa tai sen nimeämässä laitoksessa.”
- 6 Mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti varat tuloutetaan viimeistään sitä kuukautta, jona maksu on tämän asetuksen 2 artiklan mukaisesti todettu, seuraavan toisen kuukauden 19 päivää seuraavana ensimmäisenä työpäivänä.
- 7 Asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklan 1 kohdan mukaan asianomaisen jäsenvaltion on maksettava kaikista 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tilille tehtävien tuloutusten viivästyksistä viivästyskorkoa.

Asian tausta

- 8 Vuosina 2006 ja 2007 eräät yhtiöt olivat passituksesta vastaavina jättäneet tulli-ilmoituksia Saksassa asettaakseen Slovakiaan tarkoitettuja tavaroita yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302) 91 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädettyyn ulkoiseen passitusmenettelyyn.
- 9 Näitä passitustoimenpiteitä varten Slovakian tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet Saksan viranomaisille säädettyssä määräajassa ja uuden tietokoneistetun passitusjärjestelmän (NCTS) välityksellä tavaroiden esittämisestä määrätullitoimipaikassa ja toteutettujen tarkastusten tuloksista. Täten kyseessä olevat tullimenettelyt päätettiin, ja passituksista vastaavien asettamat vakuudet vapautettiin.
- 10 Slovakiassa tehdyn tutkimuksen perusteella voitiin kuitenkin todeta, että passitusmenettelyt oli slovakialaisessa määrätullitoimipaikassa päätetty sääntöjenvastaisesti, koska kirjaaminen NCTS:ään oli lainvastainen.
- 11 Euroopan komission budjettipääosaston ”Omat varat ja varainhoidon arviointi” -osaston johtaja (jäljempänä johtaja) muistutti riidanalaisilla kirjeillä, että 5.1.2012 tekemällään päätöksellä C(2011) 9750 final (asia REM 03/2010) komissio oli Saksan viranomaisten pyynnöstä todennut, että tuontitullien peruuttaminen oli perusteltua asetuksen N:o 2913/92 239 artiklan mukaisesti sen saksalaisen yhtiön osalta, joka oli passituksesta vastaavana jättänyt vuosina 2006 ja 2007 asiakkaidensa nimissä useita ilmoituksia tavaroiden kuljettamisesta ulkoisessa passituksessa Slovakiaan. Komissio korosti tästä, että passitustoimenpiteiden sääntöjenvastainen päättäminen merkitsi petostarkoituksessa toteutettuja toimia, jotka voitiin uskottavasti selittää ainoastaan sillä, että slovakialaisen määrätullitoimipaikan tullivirkamies oli aktiivisesti osallistunut sääntöjenvastaisuuteen, tai kyseisen tullitoimipaikan puutteellisella organisaatiolla, jonka ansiosta kolmas osapuoli on saanut pääsyn NCTS:ään.
- 12 Johtaja totesi myös, että Saksan viranomaiset olivat samoista syistä myöntäneet tullien peruuttamisen joissakin muissa asioissa. Ensimmäisessä riidanalaisessa kirjeessä mainitaan erään toisen yhtiön tilanne ja toisessa riidanalaisessa kirjeessä vastaavasti kuusi muuta tapausta.
- 13 Johtaja selitti riidanalaisissa kirjeissä, että komission virkamiehet katsoivat Slovakian tasavallan olevan taloudellisesti vastuussa, koska saksalaiseen tullitoimipaikkaan palautetuissa passitusta koskeissa asiakirjoissa oleva vahvistus tullimenettelyn päättymisestä oli estänyt saksalaisia viranomaisia kantamasta tai perimästä tullimaksuja, jotka ovat perinteisiä omia varoja. Johtaja täsmensi, että vaikka Slovakian tehtävänä ei ollut kantaa tullimaksuja unionissa tapahtuvasta tuonnista, jäsenvaltio on kuitenkin taloudellisessa vastuussa omien varojen menettämisestä, jos kyseisen jäsenvaltion viranomaiset tai niiden edustajat tekivät virheitä tai toimivat petoksellisesti.
- 14 Johtaja korosti vielä, että Slovakian viranomaiset eivät olleet voineet taata, että unionin tullisäännöksiä sovelletaan asianmukaisella tavalla. Tämän unionin oikeuden virheellisen soveltamisen seurauksena menetettiin perinteisiä omia varoja, koska Saksan viranomaiset eivät olleet voineet kantaa tullimaksuja ja asettaa niitä komission käytettäväksi. Johtaja päätteli tästä, että Slovakian tasavallan oli korvattava unionin talousarvioon näin aiheutunut menetys. Se viittaa tässä yhteydessä analogisesti 8.7.2010 annetun tuomion komissio v. Italia (C-334/08, EU:C:2010:414) 44 kohtaan.
- 15 Johtaja selitti, että Slovakian tasavallan mahdollinen kieltäytyminen näiden perinteisten omien varojen asettamisesta komission käytettäväksi loukkaisi jäsenvaltioiden ja unionin välisen vilpittömän yhteistyön periaatetta ja olisi omien varojen järjestelmän toiminnan vastaista.
- 16 Näin ollen se pyysi Slovakian viranomaisia asettamaan komission käytettäväksi kaksi erää omia varoja, joiden bruttomäärät olivat 1 602 457,33 ja 1 453 723,12 euroa, joista on vähennettävä keräämiskustannuksina 25 prosenttia, viimeistään sitä kuukautta, jona riidanalainen kirje on lähetetty,

seuraavan toisen kuukauden 19. päivää seuraavana ensimmäisenä työpäivänä. Johtaja lisäsi vielä, että maksun viivästyminen johtaisi asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklan mukaisten viivästyskorkeiden maksamiseen.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalaiset määräykset

- 17 Slovakian tasavalta nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.9. ja 26.11.2014 toimittamallaan kannekirjelmillä kanteet, joissa vaadittiin riidanalaisiin kirjeisiin väitetysti sisältyvien päätösten kumoamista.
- 18 Komissio teki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.12.2014 ja 12.2.2015 jättämillään erillisillä asiakirjoilla 2.5.1991 tehdyn unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteen. Oikeudenkäyntiväitteet perustuivat molemmissa asioissa sellaisen toimen puuttumiseen, josta voidaan nostaa kumoamiskanne, ja asiassa T-678/14 ensimmäisen riidanalaisen kirjeen puhtaasti vahvistavaan luonteeseen.
- 19 Slovakian tasavalta esitti huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteistä.
- 20 Saksan liittotasavalta ja Romania toimittivat 8.1. ja 23.1.2015 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen Slovakian tasavallan vaatimuksia asiassa T-678/14. Samaiset jäsenvaltiot toimittivat 10.4. ja 4.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen Slovakian tasavallan vaatimuksia asiassa T-779/14.
- 21 Unionin yleinen tuomioistuin ratkaisi komission oikeudenkäyntiväitteen valituksenalaisilla määräyksillä työjärjestyksensä 130 artiklan mukaisesti.
- 22 Arvioidakseen riidanalaisien kirjeiden kannekelpoisuutta unionin yleinen tuomioistuin tutki ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 27–37 ja 39 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 26–36 ja 38 kohdassa komission ja jäsenvaltioiden välisen toimivallan jaon omien varojen toteamisessa päätöksen 2007/436 ja asetuksen N:o 1150/2000 säännösten nojalla. Se katsoi ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 41 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 40 kohdassa, että koska ei ole olemassa säännöstä, jolla komissio valtuutettaisiin toteuttamaan toimi, jolla jäsenvaltio veloitetaan asettamaan omia varoja käytettäväksi, riidanalaisilla kirjeillä voidaan katsoa olevan ainoastaan informaatioarvoa ja ne voidaan katsoa pelkäksi Slovakian tasavallalle osoitetuksi kehotukseksi.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin täsmensi tästä ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 42–44 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 41–43 kohdassa, että mainituissa kirjeissä esitetyn kaltainen komission kanta ei sido kansallisia viranomaisia, ja ensin mainitun määräyksen 45–47 kohdassa ja jälkimmäisen 44–46 kohdassa, ettei se – kuten ei myöskään jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa esitetty perusteltu lausunto – voi olla kannekelpoinen toimi.
- 24 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Slovakian tasavallan väitteet. Se totesi ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 54 ja 55 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 53 ja 54 kohdassa että väitteet siitä, että komissio oli tulkinnut merkityksellistä säännöstöä virheellisesti, että riidanalaisella kirjeellä ei ollut oikeusperustaa tai että kirjeissä mainittuja määriä ei voitu pitää omina varoina, olivat tehottomia, koska mainitut väitteet kohdistuivat kyseisten kirjeiden sisällön perusteltavuuteen. Unionin yleinen tuomioistuin vastasi ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 56–59 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 55–58 kohdassa myös väitteisiin, jotka

perustuivat kattavaan oikeussuojakeinojen järjestelmään, tuomioistuimen tarjoamaan tehokkaaseen oikeussuojaan ja käsiteltävän asian kiireellisyyteen, joka johtui erityisesti vaarasta joutua maksamaan huomattavia viivästyskorjoja.

- 25 Näiden seikkojen valossa unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi komission oikeudenkäyntiväitteet ja jätti Slovakian kanteet tutkimatta, koska ne kohdistuivat toimiin, jotka eivät voineet olla kanteen kohteena, eikä lausunut Saksan liittotasavallan ja Romanian väliintulopyynnöistä.

Valitusasian asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset ja menettely unionin tuomioistuimessa

- 26 Slovakian tasavalta vaatii valituksissaan, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaiset määräykset kokonaisuudessaan
  - ratkaisee itse kysymyksen kanteiden tutkittavaksi ottamisesta ja palauttaa asiat unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee kanteiden asiakysymyksen, tai toissijaisesti palauttaa asiat unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee kanteiden tutkittavaksi ottamisen ja asiakysymyksen
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 27 Komissio vaatii vastauksessaan, että unionin tuomioistuin
- hylkää valitukset ja
  - velvoittaa Slovakian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 28 Saksan liittotasavalta ja Romania vaativat väliintulokirjelmissään pääpiirteissään, että unionin tuomioistuin hyväksyy valitukset.
- 29 Unionin tuomioistuimen presidentin 12.1.2016 antamalla määräyksellä asiat C-593/15 P ja C-594/15 P yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Valitusten tarkastelu

- 30 Slovakian tasavalta esittää valitustensa tueksi kaksi valitusperustetta, joista ensimmäinen perustuu oikeudellisiin virheisiin, ja toinen, joka on esitetty toissijaisesti, unionin yleisellä tuomioistuimella olevan perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

- 31 Ensimmäisellä valitusperusteellaan Slovakian tasavalta moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on tehnyt useita oikeudellisia virheitä arvioidessaan riidanalaisten kirjeiden luonnetta ja vaikutuksia. Tässä valitusperusteessa olevat väitteet jakautuvat kolmeen ryhmään.
- 32 Ensimmäiseksi Slovakian tasavalta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on erehtynyt riidanalaisissa kirjeissä vaadittujen määrien luonteesta luokitellessaan ainakin implisiittisesti ne päätöksen 2007/436 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi omiksi varoiksi. Slovakian tasavallan mukaan unionin yleinen tuomioistuin on täten virheellisesti soveltanut omia varoja koskevaa säännöstöä ja

- oikeuskäytäntöä ratkaistakseen komission päätöksentekovaltaa koskevan kysymyksen. Koska näiden määräen oikea oikeudellinen luokittelu oli merkityksellinen kanteiden tutkittavaksi ottamisen arvioimiseksi, unionin yleinen tuomioistuin ei Slovakian tasavallan mukaan voinut oikeudellista virhettä tekemättä tyytyä katsomaan ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 54 ja 55 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 53 ja 54 kohdassa, että Slovakian tasavallan tästä esittämät väitteet kuuluivat asiakysymyksen arvioinnin piiriin.
- 33 Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 28–34 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 27–33 kohdassa mainitsema oikeuskäytäntö ei Slovakian tasavallan mukaan missään tapauksessa ole käsiteltävissä asioissa merkityksellistä, koska siinä esitetään jäsenvaltioiden velvoitteita omien varojen alalla komission ja jäsenvaltion, jonka on asetettava kyseiset varat käytettäväksi, kahdenvälisissä suhteissa. Nyt käsiteltävänä olevissa asioissa on Slovakian tasavallan mukaan kyse kolmitahoisesta suhteesta, jossa osallisia ovat komissio, Saksan liittotasavalta – joka on jäsenvaltio, jonka on asetettava omat varat käytettäväksi – ja Slovakian tasavalta, joka ei ollut vastuussa näiden varojen käytettäväksi asettamisesta.
- 34 Väliintulokirjelmistä esittämissään huomautuksissa Slovakian tasavalta korostaa vielä oikeudellista turvattomuutta ja vakavien taloudellisten seurausten vaaraa, jotka aiheutuvat epävarmuudesta, joka koskee vaadittujen varojen käytettäväksi asettamiseen liittyvän veloitteen oikeudellista perustaa. Se jopa kiistää tällaisen veloitteen unionin oikeuteen perustuvan olemassaolon. Koska komissio asetti riidanalaisilla kirjeillä veloitteen ja seurauksia, joista ei säädetä unionin oikeudessa, näistä kirjeistä aiheutuu Slovakian tasavallan mukaan selvästi oikeusvaikutuksia, joilla vaikutetaan sen intresseihin. Sen mukaan olisi joka tapauksessa aiheellista, että unionin tuomioistuin selvittää ongelmia, jotka liittyvät oikeudelliseen perustaan käsiteltävissä asioissa.
- 35 Slovakian tasavalta väittää toiseksi, että unionin tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen asettaessaan ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 41 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 40 kohdassa riidanalaisen toimen toteuttajan toimivaltaa koskevan arviointiperusteen ehdottomaksi edellytykseksi sille, että kyseessä on kannekelpoinen toimi. Pitää paikkansa, että unionin tuomioistuin on 13.2.2014 antamansa tuomion Unkari v. komissio (C-31/13 P, EU:C:2014:70) 55 kohdassa katsonut, että toimen vaikutuksia on arvioitava myös toimen toteuttaneen toimielimen toimivallan perusteella. Tätä oikeuskäytäntöä ei Slovakian tasavallan mukaan voida kuitenkaan tulkita siten, että toimivallan puuttumisen väistämättömänä seurauksena olisi se, että unionin toimielimen toimi ei missään tapauksessa voi olla toimi, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia ja josta voidaan nostaa kumoamiskanne SEUT 263 artiklan nojalla. Tällaisella lähestymistavalla vietäisiin kaikki merkitys lainvastaisuusperusteelta, joka perustuu toimen tekijän toimivallan puuttumiseen.
- 36 Slovakian tasavalta katsoo kolmanneksi, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 59 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 58 kohdassa, mainitun jäsenvaltion mahdollisuus tehdä ehdollinen maksu ei ole sen luonteinen seikka, että sillä voidaan paikata oikeussuojan tai tuomioistuimeen pääsyn puuttumista taikka lieventää tilanteen kiireellisyyttä käsiteltävissä asioissa kyseessä olevien kaltaisissa tapauksissa. Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettujen kanteiden tutkimatta jättämisestä aiheutuisi Slovakian tasavallan tilanteelle kielteisiä vaikutuksia, joita ei voida hyväksyä, koska se voisi riitauttaa komission väitteet vain mahdollisen jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättämisestä koskevan kanteen yhteydessä ja olisi täten vaarassa joutua maksamaan huomattavat viivästyskorot. Ehdollinen maksu, josta ei säädetä missään unionin oikeudellisessa toimessa ja jonka takaisinsaantia ei taata oikeuskäytännössä, ei Slovakian tasavallan mukaan mitenkään takaa sille oikeutta saada asiansa käsiteltyksi tuomioistuimessa.
- 37 Komissio kiistää kaikkien näiden väitteiden perusteltavuuden ja katsoo, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

- 38 Se väittää ensimmäiseksi, että väitteet, jotka koskevat vaadittujen määrien luonnetta, niiden maksamista Slovakian tasavallan toimesta ja kysymystä siitä, onko mainitulla jäsenvaltiolla velvoite asettaa kyseiset varat käytettäväksi, kuuluvat kanteiden perusteltavuuden arvioinnin piiriin eivätkä niiden tutkittavaksi ottamisen arviointiin. Tutkittavaksi ottamisen arvioinnista komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut riidanalaisien kirjeiden sisällön oikeuskäytännön mukaisesti ja katsonut asianmukaisesti, että mainitun sisällön valossa nämä kirjeet sisälsivät ainoastaan pyynnön asettaa käytettäväksi omia varoja, mitä Slovakian tasavalta tai väliintulijoina olevat jäsenvaltiot eivät ole kiistäneet. Täten unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti arvioinut kanteita omia varoja koskevien säännösten ja niitä koskevan oikeuskäytännön valossa.
- 39 Yhtäältä komissio toteaa, ettei asiassa ole riitautettu sitä, että kyseessä olevat määrät ovat tullimaksuja ja täten perinteisiä omia varoja. Toisaalta se katsoo, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole arvioidessaan kyseisiä säännöksiä tutkittavaksi ottamisen vaiheessa mitenkään lausunut Slovakian tasavallalla mahdollisesti olevasta velvoitteesta asettaa käytettäväksi kyseessä olevat määrät. Näistä samaisista säännöksistä – kun niitä arvioidaan kokonaisuudessaan ja sellaisina kuin niitä on oikeuskäytännössä tulkittu – samoin kuin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä sääntelevistä säännöistä ilmenee komission mukaan, ettei sillä ole mitään toimivaltaa päättää sitovalla tavalla omien varojen määrästä, asettaa määräaika niiden maksamiselle tai päättää viivästyskoroista.
- 40 Joka tapauksessa komissio katsoo, että vaikka olisi katsottava, että riidanalaiset kirjeet eivät koskeneet omien varojen maksamista, kyseiset kirjeet eivät ole luonteeltaan sellaisia, että niistä voi aiheutua sitovia oikeusvaikutuksia. Mitään oikeusperustaa tällaisen sitovan oikeudellisen toimen antamiselle ei nimittäin ole määritetty.
- 41 Komissio väittää toiseksi, että sen toimivallan laajuuden tutkiminen kuuluu käsiteltävissä asioissa monitahoiseen tutkintaan, jolla pyritään selvittämään, ovatko riidanalaiset kirjeet kannekelpoisia toimia niiden luonteen, laatimisolosuhteiden ja tekijän toimivallan valossa. Sen mukaan on erotettava yhtäältä toimet, joilla on oikeusvaikutuksia ja jotka on antanut toimielin, jolla ei ollut siihen toimivaltaa, ja toisaalta toimet, joilla ei ole tällaisia vaikutuksia ja jotka eivät täten voi olla kumoamiskanteen kohteena.
- 42 Kolmanneksi komissio katsoo, että omien varojen järjestelmän ominaispiirteistä aiheutuu väistämättä, ettei sillä ole toimivaltaa tehdä sitovia päätöksiä kyseisellä alalla. Tällaisen toimivallan puuttumista ei täten voida rinnastaa siihen, että Slovakian tasavallalta evätään oikeus tuomioistuimen tarjoamaan tehokkaaseen oikeussuojaan. Sama pätee mainitun jäsenvaltion viivästyskorkojen maksamista koskevaan velvoitteeseen, joka johtuu suoraan asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklasta. Ehdollista maksua ei lisäksi ole tarkoitettu takaamaan oikeutta tehokkaaseen tuomioistuimen tarjoamaan tehokkaaseen oikeussuojaan vaan lieventämään sitä mahdollista taloudellista räsitystä, joka jäsenvaltiolle voi aiheutua viivästyskorkojen maksuvelvoitteesta. Viivästyskorkojen syntymistä koskeva vaara liittyy lisäksi omien varojen käytettäväksi asettamista koskevan velvoitteen laiminlyöntiin eikä riidanalaisissa kirjeissä olevaan tätä koskevaan kehoitukseen.
- 43 Se, ettei komissiolla ollut toimivaltaa tehdä sitovia päätöksiä omien varojen alalla, vahvistetaan komission mukaan myös sillä, että neuvosto on hylännyt asetuksen N:o 1150/2000 17 artiklan muutosehdotuksen, jolla komissiolle olisi annettu toimivalta tutkia asia ja tehdä asianmukaisesti perusteltu päätös, jos todettujen tullien määrä oli yli 50 000 euroa.
- 44 Komissio toteaa myös, että kumoamiskanne voidaan nostaa vain, jos riita koskee sellaisen toimen pätevyyttä, jolla on oikeusvaikutuksia. Jos riidan kohteena sen sijaan on jäsenvaltiolla unionin oikeuden nojalla olevan velvoitteen olemassaolo, ainoa käytettävissä oleva kannetie on jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne. Perussopimuksissa ei komission mukaan määrätä mistään jäsenvaltion käytettävissä olevasta menettelystä, jolla määritettäisiin, onko se itse täyttänyt sille unionin oikeuden nojalla kuuluvat velvoitteet.

- 45 Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta ja Romania katsovat, että ensimmäinen valitusperuste on hyväksyttävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 46 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja ”kannekelpoisia toimia” ovat muodostaan riippumatta kaikki unionin toimielinten toteuttamat toimenpiteet, joilla pyritään saamaan aikaan sitovia oikeusvaikutuksia (tuomio 13.2.2014, Unkari v. komissio, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 47 Sen määrittämiseksi, onko toimella tällaisia vaikutuksia, on tarkasteltava toimen sisältöä (tuomio 22.6.2000, Alankomaat v. komissio, C-147/96, EU:C:2000:335, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näitä oikeusvaikutuksia on arvioitava objektiivisten arviointiperusteiden, kuten toimen sisällön, perusteella ja siten, että huomioon otetaan tarvittaessa toimen antamisen asiayhteys ja toimen toteuttaneen toimielimen toimivalta (tuomio 13.2.2014, Unkari v. komissio, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 48 Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisissa määräyksissä ratkaissut komission oikeudenkäyntivaiheet käsittelemättä pääasialla. Kuten tämän tuomion 22 ja 23 kohdassa todetaan, unionin yleinen tuomioistuin tutki ensin komission ja jäsenvaltioiden välisen toimivallan jakautumisen omien varojen toteamisessa päätöksen 2007/436 ja asetuksen N:o 1150/2000 nojalla ja katsoi sitten ensimmäisen riidanalaisen määräyksen 41 kohdassa ja toisen riidanalaisen määräyksen 40 kohdassa, että koska ei ole olemassa säännöstä, jolla komissio valtuutettaisiin toteuttamaan toimi, jolla jäsenvaltio veloitetaan asettamaan omia varoja käytettäviksi, riidanalaisilla kirjeillä voidaan katsoa olevan ainoastaan informaatioarvoa ja ne voidaan katsoa pelkäksi Slovakian tasavallalle osoitetuksi kehotukseksi.
- 49 Unionin yleinen tuomioistuin täsmensi tästä, että riidanalaisissa kirjeissä esitetyn kaltainen komission kanta ei sido kansallisia viranomaisia ja ettei se – kuten ei myöskään jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa esitetty perusteltu lausunto – voi olla kannekelpoinen toimi.
- 50 Yhtäältä on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on kiistatta perustanut arviointinsa riidanalaisien kirjeiden kannekelpoisuudesta tutkintaan toimivallasta, jota komissiolla on päätöksen 2007/436 ja asetuksen N:o 1150/2000 säännösten nojalla. Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan – toisin kuin Slovakian tasavalta väittää – ole arvioinut vaadittujen varojen luonnetta eikä ole luokitellut niitä omiksi varoiksi.
- 51 Unionin yleinen tuomioistuin on itse asiassa valituksenalaisissa määräyksissä tyytynyt vain selittämään abstraktisti ne velvoitteet ja toimivaltuudet, joita jäsenvaltioilla ja komissiolla on unionin omien varojen alalla. Koska – kuten ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 4–10 kohdasta ja toisen valituksenalaisen määräyksen 4–10 kohdasta ilmenee – komissio oli laatinut riidanalaiset kirjeet kyseisellä alalla, unionin yleinen tuomioistuin saattoi oikeudellista virhettä tekemättä arvioida näitä velvoitteita ja toimivaltuuksia omia varoja koskevaan säännöstyön nähden yksinomaisten tarkoituksenaan tutkia mainittujen kirjeiden kannekelpoisuutta ja ottamatta kantaa pääasiaan liittyvään kysymykseen mainitun säännöstyön soveltuvuudesta käsiteltävän asian olosuhteisiin ja kyseessä olevien määrien luokittelemisesta.
- 52 On myös todettava, että näissä olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin saattoi niin ikään asianmukaisesti hylätä ensimmäisen valituksenalaisen määräyksen 55 kohdassa ja toisen valituksenalaisen määräyksen 54 kohdassa tehottomina väitteet, jotka Slovakian tasavalta oli esittänyt ja jotka perustuivat riidanalaisien kirjeiden sisällön perusteltavuuteen.

- 53 Toisaalta on sen sijaan huomautettava, kuten Slovakian tasavalta paikkansa pitävästi väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tyytynyt tutkimaan toimen tekijän toimivallan arvioimatta riidanalaisten kirjeiden sisältöä, mikä on vastoin tämän tuomion 47 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä esitettyjä vaatimuksia.
- 54 Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen tehnyt oikeudellisen virheen.
- 55 On kuitenkin muistutettava, että jos unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun perustelut ovat unionin oikeuden vastaiset, mutta sen lopputulos on asianmukainen muilla oikeudellisilla perusteilla, tällainen virhe ei voi johtaa kyseisen ratkaisun kumoamiseen, ja perustelut on korvattava uusilla perusteluilla (ks. vastaavasti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150 kohta ja tuomio 5.3.2015, komissio ym. v. Versalis ym., C-93/13 P ja C-123/13 P, EU:C:2015:150, 102 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 56 Tilanne on näin nyt käsiteltävissä asioissa.
- 57 Tämän tuomion 46 ja 47 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa riidanalaisten kirjeiden sisällön tarkastelusta – kun huomioon otetaan kirjeiden laatimisen olosuhteet ja komission toimivalta – nimittäin ilmenee, ettei niitä voida pitää ”kannekelpoisina toimina”.
- 58 Mainittujen kirjeiden sisällöstä on ensinnäkin todettava, että muistutettuaan käsiteltävän asian tosiseikoista johtaja esitti kirjeessä osastonsa näkemyksen, jonka mukaan Slovakian tasavaltaa oli pidettävä vastuussa Saksassa aiheutuneista omien varojen menetyksistä. Johtaja katsoi, että Slovakian tasavallan oli korvattava nämä menetykset ja että, mikäli se kieltäytyy asettamasta kyseisiä määriä käytettäväksi, se loukkaa vilpittömän yhteistyön periaatetta ja vaarantaa omien varojen järjestelmän asianmukaisen toiminnan. Näiden seikkojen valossa johtaja pyysi Slovakian tasavaltaa asettamaan käytettäväkseen kyseessä olevia menetyksiä vastaavat määrät ja täsmensi, että jos maksua ei suoriteta samaisissa kirjeissä asetetussa määräajassa, tämä johtaa viivästyskorkeiden maksamiseen asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklan mukaisesti.
- 59 Tästä muistutuksesta ilmenee, että komissio on riidanalaisilla kirjeillä pääasiallisesti esittänyt Slovakian tasavallalle näkemyksensä Saksassa aiheutuneiden omien varojen menettämisen oikeudellisista seuraamuksista ja velvoitteista, joita siitä sen mukaan aiheutuu Slovakian tasavallalle. Tämän näkemyksen valossa se on pyytänyt kyseistä jäsenvaltiota asettamaan käytettäväksi puheena olevat summat.
- 60 On katsottava, että pelkän oikeudellisen lausunnon esittäminen samoin kuin pelkkä pyyntö kyseessä olevien summien käytettäväksi asettamisesta eivät voi olla sen luonteisia seikkoja, että niistä aiheutuu oikeusvaikutuksia.
- 61 Pelkästään sen seikan johdosta, että riidanalaisissa kirjeissä asetetaan määräaika mainittujen summien käytettäväksi asettamiseksi ja mainitaan, että viivästys voi johtaa viivästyskorkeiden maksamiseen, ei voida – kun otetaan huomioon kyseisten kirjeiden sisältö kokonaisuudessaan – päätellä, että komission tarkoituksena olisi ollut lausunnon esittämisen sijasta toteuttaa toimia, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, eikä täten johtaa näille kirjeille kannekelpoisten toimien luonnetta.
- 62 Kirjeitä ympäröivistä olosuhteista on toiseksi täsmennettävä, että komissio on – ilman, että Slovakian tasavalta tai väliintulijoina olevat jäsenvaltiot ovat sitä kiistäneet – istunnossa huomauttanut, että riidanalaisten kirjeiden kaltaisten kirjeiden lähettäminen oli kyseisen toimielimen käyttämä yleinen menettelytapa, jolla pyrittiin aloittamaan epäviralliset keskustelut siitä, oliko jäsenvaltio noudattanut unionin oikeutta, ja tämän jälkeen voitiin aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntiä edeltävä vaihe. Nämä olosuhteet heijastuvat riidanalaisista kirjeistä, joissa esitetään selvästi ne syyt, joiden johdosta komissio katsoo, että Slovakian tasavalta saattoi olla jättänyt noudattamatta unionin oikeuden säännöksiä. Slovakian tasavallan unionin yleiseen

tuomioistuimeen jättämistä kannekirjelmistä ilmenee lisäksi täysin selvästi, että se oli tietoinen näistä olosuhteista ja että se oli hyvin ymmärtänyt komission aikomuksen ryhtyä epävirallisiin yhteydenottoihin.

- 63 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun otetaan huomioon komission harkintavalta aloittaa jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely, perustellulla lausunnolla ei voi olla sitovia oikeusvaikutuksia (ks. vastaavasti tuomio 29.9.1998, komissio v. Saksa, C-191/95, EU:C:1998:441, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tilanne on näin sitä suuremmalla syyllä sellaisten kirjeiden osalta, joita riidanalaisten kirjeiden tavoin voidaan pitää pelkästään epävirallisina yhteydenottoina ennen jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntiä edeltävän vaiheen aloittamista.
- 64 Komission toimivallasta on kolmanneksi todettava, että osapuolten kesken on riidatonta, että kyseisellä toimielimellä ei missään tapauksessa ole mitään toimivaltaa toteuttaa sitovia toimia, joilla määrätään jäsenvaltio asettamaan käytettäväksi käsiteltävissä asioissa kyseessä olevien kaltaiset määrät. Vaikka yhtäältä oletettaisiin, että – kuten Slovakian tasavalta väittää – kyseisiä määriä ei voida luokitella omiksi varoiksi, komissio on todennut unionin tuomioistuimessa, ettei sitovan toimen toteuttamiseksi voida määrittää mitään oikeusperustaa. Toisaalta taas on niin, että vaikka oletettaisiin, että mainitut määrät on vastoin Slovakian tasavallan väitteitä luokiteltava omiksi varoiksi, on huomattava, että mainittu jäsenvaltio ei ole kiistänyt komission väitteitä, joiden mukaan komissiolle ei ole myönnetty mitään päätäntävaltaa päätöksessä 2007/436 eikä asetuksessa N:o 1150/2000.
- 65 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että riidanalaiset kirjeet eivät ole SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja ”kannekelpoisia toimia”, eikä asiassa ole tarpeen ratkaista asiakysymystä, joka koskee päätöksen 2007/436 ja asetuksen N:o 1150/2000 sovellettavuutta ja vaadittujen määrien oikeudellista luokittelua.
- 66 Tätä johtopäätöstä ei voida kyseenalaistaa Slovakian tasavallan väitteillä, jotka perustuvat oikeuteen tuomioistuimen tarjoamaan tehokkaaseen oikeussuojaan sekä sen ja komission välisen oikeusriidan tarpeettomaan pitkittymiseen ja vaaraan viivästyskoroista. Vaikka sitovia oikeusvaikutuksia koskevaa edellytystä on tulkittava tuomioistuimen tarjoamaa tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden – sellaisena kuin se taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisessä kohdassa – valossa, on riittävää muistuttaa, että tuon oikeuden tarkoituksena ei ole muuttaa perussopimuksissa määrättyä tuomioistuinvalvontaa koskevaa järjestelmää eikä etenäkään niitä sääntöjä, jotka koskevat unionin tuomioistuimissa suoraan nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, kuten myös ilmenee kyseiseen 47 artiklaan liittyvistä selityksistä, jotka on SEU 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 7 kohdan mukaan otettava huomioon perusoikeuskirjaa tulkittaessa (tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen kannekelpoisen toimen käsitteen tulkinta mainitun 47 artiklan valossa ei voi johtaa kyseisen edellytyksen sivuuttamiseen ilman, että ylitettäisiin unionin tuomioistuimille perussopimuksella myönnetty toimivalta (ks. analogisesti tuomio 12.9.2006, Reynolds Tobacco ym. v. komissio, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 81 kohta ja määräys 14.5.2012, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) v. komissio, C-477/11 P, ei julkaistu, EU:C:2012:292, 54 kohta).
- 67 Täten riidanalaisten määräysten määräysosat, siltä osin kuin siinä jätetään Slovakian tasavallan kanteet tutkimatta, ovat perusteltuja, ja ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

- 68 Toisella valitusperusteellaan, joka on esitetty toissijaisesti, Slovakian tasavalta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt perusteluvollisuutensa.
- 69 Se toteaa ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole mitenkään perustellut ratkaisuaan siitä, että vaaditut määrät olivat omia varoja. Tämän johtopäätöksen taustalla olevien perusteiden esittäminen oli käsiteltävissä asioissa entistäkin tärkeämpää yhtäältä, koska kyseinen johtopäätös on perustana unionin yleisen tuomioistuimen virheelliselle arvioinnille kanteiden tutkittavaksi ottamisesta, ja toisaalta, koska Slovakian tasavalta oli riitauttanut mainittujen määrien luokitteluun omiksi varoiksi oikeudenkäyntiväitteestä esittämässään huomautuksessa. Sen mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt myös esittää syyt, jotka oikeuttivat – minkä Slovakian tasavalta niin ikään oli kiistänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa – soveltamaan oikeuskäytäntöä, joka koskee jäsenvaltioiden veloitteita omien varojen alalla kahdenvälisissä suhteissa käsiteltävissä asioissa kyseessä olevan kaltaiseen kolmitahoiseen suhteeseen.
- 70 Slovakian tasavalta katsoo toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole perustellut päätelmäänsä, jonka mukaan ehdollinen maksu oli sen luonteinen seikka, että sillä voitiin ratkaista monitahoinen ongelma oikeudesta saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa ja käsiteltävissä asioissa ilmi tulleiden tilanteiden kiireellisyys.
- 71 Slovakian tasavalta huomauttaa kolmanneksi, että riidanalaisten määräysten perustelut ovat lähes samat kuin unionin yleisen tuomioistuimen samana päivänä antamien useiden muiden määräysten, vaikka asioiden tosiseikat ovat erilaisia. Se viittaa erityisesti 14.9.2015 annettuun määräykseen Slovenia v. komissio (T-585/14, EU:T:2015:662), joka sen mukaan koski perinteisten omien varojen menettämistä sokerin tuontitodistuksen myöntämisen johdosta ja jossa – toisin kuin nyt käsiteltävissä asioissa – oli kyse jäsenvaltion ja komission kahdenvälisestä suhteesta.
- 72 Komissio kiistää kaikkien näiden väitteiden perusteltavuuden.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 73 On huomautettava, että velvollisuus perustella tuomiot perustuu Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaan, jota sovelletaan saman perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 117 artiklan nojalla unionin yleiseen tuomioistuimeen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuomion perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä unionin yleisen tuomioistuimen päättely siten, että niille, joita päätös koskee, selviävät sen syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia päätöksen laillisuuden (ks. tuomio 19.12.2012, Mitteldeutsche Flughafen ja Flughafen Leipzig-Halle v. komissio, C-288/11 P, EU:C:2012:821, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 74 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvollisuus ei velvoita sitä esittämään selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä. Riittää, että ne, joita asia koskee, saavat perustelujen avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt niiden väitteitä, ja että unionin tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se pystyy harjoittamaan laillisuusvalvontaansa (ks. vastaavasti mm. määräys 12.7.2016, Pérez Gutiérrez v. komissio, C-604/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:545, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 75 Käsiteltävissä asioissa unionin yleinen tuomioistuin on riidanalaisissa määräyksissä esittänyt selvästi ne syyt, joiden johdosta se on katsonut, että riidanalaisista kirjeistä ei voitu nostaa SEUT 263 artiklan mukaista kumoamiskannetta. Slovakian tasavallan ensimmäisen valitusperusteen tutkimisesta ilmenee, että kyseisten määräysten perustelujen ansiosta mainittu jäsenvaltio on voinut ymmärtää päättelyn, jonka johdosta kanteet on jätetty tutkimatta, ja riitauttaa tämän päättelyn perusteltavuuden, ja että näiden perustelujen ansiosta unionin tuomioistuin on voinut harjoittaa laillisuusvalvontaansa.
- 76 Tästä seuraa, ettei riidanalaisilla määräyksillä laiminlyödä perusteluvelvollisuutta.
- 77 Tätä päätelmää ei voida horjuttaa Slovakian tasavallan esittämillä väitteillä.
- 78 Siltä osin kuin ensimmäiseksi kyseinen jäsenvaltio väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi tullut esittää syyt, joiden johdosta se katsoi voivansa soveltaa päätöstä 2007/436 ja asetusta N:o 1150/2000 arvioidakseen riidanalaisien kirjeiden kannekelpoisuutta, on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin on vastannut siinä käydyssä menettelyssä esitettyihin väitteisiin, joiden mukaan mainittuja säädöksiä ei voitu soveltaa, ja katsonut, että tällaiset väitteet kuuluvat kanteiden asiakysymyksen arvioinnin piiriin.
- 79 Toiseksi on todettava, että näissä olosuhteissa on vailla merkitystä niin ikään se seikka – mikäli se oletettaisiin toteen näytetyksi –, että riidanalaisien määräysten perustelut ovat lähes samat kuin muissa asioissa, joiden tosiseikat olivat erilaisia, annettujen määräysten perustelut.
- 80 Kolmanneksi on niin, että kun unionin yleinen tuomioistuin paikkansa pitävästi muistutti, että vaikka sitovia oikeusvaikutuksia koskevaa edellytystä on tulkittava tehokkaan oikeussuojan periaatteen valossa, tällainen tulkinta ei voi johtaa kyseisen edellytyksen sivuuttamiseen ilman, että unionin tuomioistuimille perussopimuksilla myönnetty toimivaltuudet ylitettäisiin, se vastasi oikeudellisesti riittävästi Slovakian tasavallan väitteisiin, joiden mukaan tuomioistuimen tarjoama tehokas oikeussuoja oli puutteellista, kun otettiin huomioon tilanteen väitetty kiireellisyys.
- 81 Kaiken edellä esitetyn perusteella toinen valitusperuste on hylättävä ja täten valitukset on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 82 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 83 Koska komissio on vaatinut Slovakian tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja Slovakian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja lisäksi korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 84 Työjärjestyksen 140 artiklan, jota sovelletaan kyseisen työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla myös valituksen käsittelyyn, 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 85 Näin ollen Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta ja Romania vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) Valitukset hylätään.

- 2) **Slovakian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta ja Romania vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset